

Ankenævnets Journal nr.: 2020-0281 - Aflysning af arrangement og tilbagebetaling

Sagsfremstilling:

Den 19. juli 2019 reserverede klager lokaler hos indklagede – som driver et slotshotel - til afholdelse af konfirmation den 10. maj 2020. Klager betalte i forbindelse med bookingen den 8. august 2019 til indklagede et beløb på kr. 3.100,-. I den faktura, som klager modtog som kvittering for indbetalingen fremgår det, at der er tale om et reservationsgebyr, mens beløbet i bookingbekræftelsen omtales som et depositum.

Aftalen gik, jf. også bookingbekræftelsen, på, at klager fik stillet lokalet Havestuen til rådighed for konfirmationsfesten. Klager har vedhæftet billeder af dette lokale.

Af bookingbekræftelse fremgår det, at prisen for de bestilte ydelser (velkomstdrink, middag og eftermiddagskaffe) var kr. 150,- pr. person, mens leje af lokalerne var kr. 300,- pr. person, i alt kr. 450 pr. person. Om afbestilling fremgik af ordrebekræftelsen følgende:

Reservationsgebyr og depositum:

Depositum udgør 3100 kr. og tilbagebetales ved afregning. Ved aflysning indtil to måneder forud betales 20 % gebyr af ordren. Ved aflysning herefter og indtil dagen før betales 60 % gebyr. Ved no show og afbud på dagen betales fuld pris. Indtil to uger forud kan antal spisende gæster frit reduceres indtil 20 %. Større reduktion betragtes som afbud. Afregning sker inden afrejse.

Indbetaling af reservationsgebyret/depositummet på kr. 3.100,- skete ifølge fakturaen til cvr-nr. 374340xx (i det følgende benævnt Selskab B), kontonummeret var 6191-7413122.

Konfirmationsfesten var bestilt til klagers søsters datter (klagers niece), men da klagers søster på bestillingstidspunktet var meget syg og efter al sandsynlighed ville dø inden for kort tid varetog klager derfor pva. hendes søster alt omkring arrangement af konfirmationen.

Den 28. nov. 2020 indbetalte klagers søster yderligere kr. 19.900,- til indklagede som betaling for den forestående konfirmation. Indbetalingen skete ikke på begæring fra indklagede, men fordi klagers søster på daværende tidspunkt var indlagt på hospice og forventedes at dø indenfor kort tid. Klagers søster havde lavet en konfirmationsopsparing på det nævnte beløb, og for at undgå at denne opsparing blev omfattet af det efterfølgende dødsbo, og tilfaldt hendes børn, således at afdødes eksmand ville stå med den fulde regning for konfirmationen, valgte klagers søster at indbetale det nævnte beløb forud.

Der blev af indklagede udstedt en faktura på beløbet kr. 19.900,-, hvoraf det fremgår, at beløbet er indbetalt som et ekstra reservationsgebyr. Indbetalingen skete til cvr-nr. 791780xx med kontonummer 6191-7413122. Dette selskab bærer navnet på indklagedes slotshotel.

Det vil sige, at indbetalingen af beløbet på kr. 19.900,- skete til et andet selskab end indbetalingen af beløbet på kr. 3.100,-, men på begge fakturaer var oplyst samme kontonummer.

Klager/klagers søster havde således betalt i alt kr. 23.000,- forud.

Pga. af corona-virussen blev den planlagte konfirmationsdato den 10. maj 2020 imidlertid aflyst, og konfirmationen blev udsat til den 30. august 2020.- Klager gav straks meddelelse herom til indklagede med forespørgsel om, hvorvidt den aftalte dato den 10. maj 2020 kunne ændres til den 30. august 2020.

Efter korrespondance frem og tilbage omkring flytning af konfirmationen til den 30. august 2020, skrev indklagede den 23. marts til klager, at indklagede kunne tilbyde klager at holde konfirmationen hos indklagede den 30. august om eftermiddagen. Indklagede tilbød, at klager kunne få lokalerne Nordfløjens lounge til spising og Kaminstue med tilstødende lokale til velkomst og kaffe, og hvis vejret tillod det kunne der serveres velmostdrinks i indklagedes gård.

Indklagede skrev videre, at klager kunne vælge at aflyse og få depositum på kr. 24.000 (skulle nok rettelig være kr. 23.000) tilbagebetalt, men at klager samtidig skulle betale et gebyr på kr. 13.200. Indklagede ville således ved en aflysning tilbagebetale differencen på ca. kr. 10.800 (skulle nok rettelig være kr. 9.800,-).

Klager svarede samme dag, at klager ikke kunne acceptere, at konfirmationen skulle holdes i indklagedes vinkælder, idet klager fandt, at dette ville være en nedgradering af den underskrevne kontrakt. Klager anførte videre, at indklagede heller ikke var berettiget til at tilbageholde et så stort beløb ved en aflysning af arrangementet.

Indklagede svarede samme dag, at indklagede var ked af, at klager valgte at aflyse. Og at depositummet ville blive afregnet efter "vor aftale".

Klager svarede tilbage samme dag, at klager ikke mente at det var i overensstemmelse med det aftalte, når indklagede ville tilbageholde så stor en del af det indbetalte.

Indklagede svarede (også samme dag) tilbage, at det var indklagedes opfattelse, at indklagede udviste stor fleksibilitet ved at tillade indklagedes gæster at omplacere arrangementer vederlagsfrit. Indklagede anførte videre, at tilbuddet om, at få halvdelen af det betalte gebyr godskrevet ved at afholde et lignende arrangement senere på året fortsat gjaldt.

Indklagede anførte, at det ikke var indklagede, som var årsag til, at klager havde valgt at aflyse og indklagede opfordrede til at overveje at sende regningen til den ansvarlige præst. Indklagede anførte videre, at klager var den eneste af mange konfirmationer, hvor det ikke var lykkedes, at finde en løsning. Dette selv om indklagede havde tilbudt flere muligheder. Endelig anførte indklagede, at det ikke er hverdagskost at blive truet med advokat og chikane i medierne. For god ordens skyld bør det erindres, at bagvaskelse er overtrædelse af straffeloven.

Den 24. marts 2020 skrev klager til indklagede, at sagen nu var vendt med egen advokat, og klager anførte i den forbindelse, at:

" 1) Antallet af kuverter, hvori du tager udgangspunkt i 55, kan indtil 2 uger før arrangementet ændres, hvor det ifølge kontraktens minimumsbestillingen udgør 30 kuverter. Ergo kan vi ikke se, du på nogen måde kan komme frem til 60% af 55 kuverter, eller 60% af det indbetalte beløb. Vi ved endnu ikke, hvor mange der kommer, da SU- fristen er sat til 3. april, og også i følge din medarbejder [navn på medarbejder],

blot senest skulle komme jer til kendskab senest omkring d. 26. april. 450 x 30 kuverter (x 60%) = 8100kr.

2) I kan med stor sandsynlighed sælge et tilsvarende antal kuverter til anden side og på den måde helt undgå eller begrænse jeres tab. På den måde kan indstillingen forekomme urimelig dermed anfægtes ud fra Aftalelovens § 36:

Stk. 1 En aftale kan ændres eller tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende. Det samme gælder andre retshandler.

Stk. 2 Ved afgørelsen efter stk. 1 tages hensyn til forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold og senere indtrufne omstændigheder.

3) Det er en helt ekstraordinær situation, at vi har valgt at forud indbetale i alt 23.000kr, fordi min søsters ønske om, at hendes store familie skulle deltage i [navn på konfirmand], gjorde at hun ikke kunne påhvile den udgift til hendes eksmand efter hendes død, og da arven tilfalder børnene, så vi det som eneste mulighed for at sikre pengene til festen, at vi overførte beløbet proforma. Vi anser nu situationen udnyttet fra din side til at tilbageholde så stort et beløb. Vi er ærlig talt ikke interesseret i at skulle køre en sag på dette, og anser det hverken givtigt for jer eller os. Vi har en konfirmand, der er ulykkelig over at hendes konfirmation er gået i vasken hos jer. Hun har mistet hendes mor for 3½ måned siden, OG efterfølgende tog hendes mormor 7 uger senere sit eget liv.

Vi er en knækket familie, og det sidste vi egentlig har brug for er alt den modgang vi er ramt af, og som ingen ende vil tage. [Navn på konfirmandens far] har ikke råd til at holde [navn på konfirmand] konfirmation med det beløb, du vil tilbageholde.

Mit håb er, at du indvilger i, at godskrive et gavekort på et rimeligt beløb af det indbetalte (max 8.100kr), således at jeg kan købe min ekssvoger ud af den kattede han er endt i. I så fald ville jeg bruge gavekortet på et weekendophold senere på året, så [navn på konfirmand] alligevel kan få en slotsoplevelse, selvom hendes konfirmation er "nedgraderet" til en kro. Alternativt, give mig mulighed for at sælge arrangementet offentligt på en udvalgt søndag, hvor Havestuen er ledig til konfirmationer. Dvs. I kommer med de datoer, hvor den stadig er ledig, og jeg ser om jeg kan finde nogen, der vil overtage et konfirmationsarrangement hos jer på den ledige dato. Jeg håber meget du vil imødekomme os på ovenstående, og ser frem til at høre fra dig."

Indklagede svarede den 24. marts 2020, at indklagede henholdt sig til det skrevne, og anførte, at indklagedes reservationsaftale ikke var urimelig, og at det ikke var indklagede som var anledning til klagers afbestilling. Indklagede anførte videre, at der sondres mellem reduktion og aflysning. Aflysning betales efter det bestilte ved aflysningen og endelig henviste indklagede til at klager kunne klage til Ankenævnet.

Herefter indgav klager en klage til Ankenævnet.

Klagers bemærkninger:

Klager finder, at indklagedes tilbud om at holde konfirmationen i indklagedes vinkælder aka Nordfløjens Lounge var en nedgradering i forhold til det aftalte, hvorefter konfirmationen skulle have været holdt i Havestuen. I Havestuen ville der være udsigt til slottets parkanlæg og der ville være et tilhørende loungeområde med Chesterfield-møbler. I stedet fik klager tilbudt indklagedes vinkælder, hvor der er dårlig akustik, søjler i midten af rummet og bænke langs kanten af den kolde kælder.

Da indklagede ikke kan tilbyde en erstatning, som er lige så god som det aftalte, finder klager, at klager har krav på at annullere og få tilbagebetalt det indbetalte beløb.

Klager har yderligere henvist til § 19 i HORESTAs branchekutyme omkring Force majeure. Klager finder således, at der er tale om en force majeure-situation, hvor klager ikke har haft nogen indflydelse på datoen for afholdelsen af konfirmationen.

Som svar på indklagedes mail af den 19. maj til Ankenævnet, har klager i bemærkninger af den 25. maj 2020 til Ankenævnet anført, at (citater):

"I følge faktura på depositum og forudbetalt proforma á 19.900 kr, kan jeg se der fremgår to forskellige CVR numre. Jeg kan ved fremsøgning af CVR: [angivelse af cvr.nr.] (betaling af depositum) se at [navn på selskab], (kaldes i det følgende selskab B) er under konkursbegæring. Jeg er ikke ved aftalens indgåelse blevet gjort opmærksom på dette særprægede ejerforhold, som [navn på indklagedes slotshotel] fører af nu konkursbegærede underselskab med adresse [angivelse af adresse].

Proformafaktura på indskudte 19.900 kr. er indbetalt på registrerede [angivelse af cvr.nr. og adresse] - samme adresse stod oplyst på underskrevne kontrakt, uden CVR-nummer. Da kontrakten er skriftligt indgået på specifikke lokalerne, som nævnt Havesal og Herreværelser, har jeg allerede givet [navn på indklagedes direktør] skriftlig tilbagemelding om, at vi ikke kan acceptere omplacering til andre (ikke tilsvarende) lokaler. Jeg har vedhæftet billeder af vinkælder og lounge i Nordfløjen, som på ingen måde er tilsvarende de lokaler som vi bookede. Af vedhæftet PDF-Tilbud, fremgår billeder af det festlokale vi skrev under på. Indklagede har grundet forsamlingsforbuddet ikke haft mulighed for at gennemføre arrangementet. Jeg fastholder, at vi ikke vil acceptere en ombookning til lokaler, der ikke tilnærmelsesvis lever op til det vi har indgået kontrakt om.

Derfor finder jeg det rimeligt at vi får vores fulde indbetalte beløb på de 23.000 kr. retur, da jeg ikke mener indklagede kan pålægge os skylden for en aflysning, der ene og alene skyldes en uventet Corona situation. Der er altså ikke tale om en bevidst aflysning, men en manglende accept af de ændrede betingelser for arrangementet. Jeg understreger, at vi til stadighed gerne ville afholde arrangementet på [navn på indklagedes slotshotel], hvis de kontraktlige forpligtelser kunne opfyldes på den nye dato for konfirmationen 30/8- 2020.

Dertil vil jeg gerne påpege at [navn på indklagede] har booket de bestilte lokaler til anden side, hvorfor de ikke har nogen mistet omsætning ved at tilbagebetale vores indskudte beløb. Tvært imod er de fuldt ud booket, hvorfor jeg på ingen måde finder det rimeligt, at de både opkræver os 60% og afholder en anden confirmation på den dato, i de lokaler, som var vores ønske at ombooke til. Jeg fastholder det fulde krav mod [navn på indklagedes slotshotel].”

I bemærkninger af den 19. juni 2020 til ankenævnet har klager som svar på indlagdes bemærkninger af den 29. maj 2020 anført følgende (citater):

”Mht. depositum siger [navn på indklagedes direktør], at vi har vidst, hvem vi indbetalte til mht. til cvr nummeret. Vi har underskrevet en kontrakt omkring et arrangement på [navn på indklagedes Slotshotel], og på intet tidspunkt hørt navnet på Selskab B, som står registreret som VVS- og blikkenslagerforretning. Jeg gør i den forbindelse opmærksom på Aftalelovens § 31 omkring udnyttelse, hvor vi i god tro har indgået aftale med [navn på indklagedes slotshotel] uden kendskab til et firma drevet og udnyttet til ren selskabstømning og virksomhedsspekulation.

Det kan vi som kunde på ingen måde stå inde for, hvorfor vi heller ikke finder vores aftale gyldig med de nye fremkomne oplysninger, hvorfor vi refererer til aftalelovens § 30 omkring svig.

Desuden er det ikke korrekt at vi har angivet antal deltagere til 55 personer, da indbydelsens SU-frist ikke var udløbet, og derfor ikke kendte til endelig antal deltagere ved arrangementet. [Navn på indklagedes slotshotel] vejledte os i øvrigt om, at vi blot 14 dage før arrangementet skulle oplyse endelig antal deltagere.

På kontrakten står der 30 pers. arrangement. Dette er dog i vores optik underordnet, da vi ikke mener, at kunne stilles til ansvar for det aflyste arrangement grundet Corona, forsamlingsforbuddet, og at de lokaler vi havde indgået aftale om, ikke kan stilles til rådighed på en ny dato. Vi gør igen opmærksom på at vi ikke har aflyst arrangementet, men derimod ikke ville acceptere ændrede betingelser for det bestilte arrangement, som ikke kunne leve op til det der er underskrevet i kontrakten.

Mht. [navn på direktør for indklagede] forpagtningsaftaler og selskabsovergivelse, mener vi ikke at vi som kunde skal stilles til last for dette.”

Som svar på indklagedes bemærkninger af den 23. juni 2020 til Ankenævnet har klager den 6. juli anført følgende (citater):

”Jeg klager netop over [navn på indklagede], som [navn på indklagedes direktør] benævner det. De tilbyder en ændret 'service' end det der er aftalt på kontrakt, hvorfor det bør ansues som brud på den kontrakstlige forpligtelse, jf. aftaleloven.

Jeg har ikke yderligere kommentarer til sagen.

Jeg ser frem til at modtage en afgørelse.”

Klagers krav:

Klager ønsker det indbetalte beløb kr. 23.000 tilbagebetalt.

Indklagedes bemærkninger:

I et svar til Ankenævnet af den 19. maj 2020 har indklagede anført, at den virksomhed, der har indgået aftale med klager er en virksomhed med et andet CVR-nr. end det slotshotel, hvorpå konfirmationen skulle have været holdt. (I det følgende benævnes dette andet selskab, som selskab B).

Indklagede indgik som formand i juli 2019 aftale om arrangementet og opkrævede depositum.

Indenfor 60 dage er det aftalt, at aflysning koster 60 % gebyr af 55 personer a 450 kr. eller 14.850 kr.

Af to gange er der betalt forskud på i alt kr. 23.000 kr. Klager har ikke taget endeligt stilling til, om klager vil acceptere at afregne aftalen med tilbagebetaling efter afregnet afbestilling med 8.150 kr., hvorfor det stadig står indklagede uklart, om klager vil omplacere eller aflyse.

I bemærkninger af den 29. maj til Ankenævnet har indklagede som kommentar til klagers bemærkninger af den 25. maj anført følgende (citat):

"Klager har anmeldt krav om at få depositum betalt med 3100 kr. tilbagebetalt i konkursboet efter selskab B. Det er betalt efter reservationsaftalen. Der kan derfor ikke være tvivl om, hvem klager har indgået kontrakt med. Den 2.12.2019 betalte klager efter aftale yderligere 19.900 kr. for depositum vedr. samme reservationsaftale. Beløbet er indgået på selskab B's konto og del af dennes regnskab. Det kræver ikke faktura, at indbetale et depositum, men blot en kvittering for modtagelse.

Den 1.01. 2020 overgik forpagtningen af lokalerne til [navn på selskab] Fmba, der ikke har overtaget evt. forpligtigelser fra Selskab B ud over overfor personalet. Det er derfor korrekt, at et evt. mellemværende må afklares mellem klager og Selskab B.

Før aflysningen havde klager oplyst, at antallet blev 55 personer. Maden og leje af lokaler udgjorde a 450 kr. Hertil kommer drikkevarer, der må forventes at udgøre 100 kr. pr. pers. Klager aflyste konfirmationen fordi præsten aflyste samlingen i kirken. Det er situationen ved aflysningen, der er afgørende. Da var der intet til hinder for, at [navn på indklagedes slotshotel] kunne levere det aftalte. Ved aflysningen forfaldt et afbestillingsgebyr på 60 % a 550 kr. for 55 gæster eller 18.150 kr.

Det er korrekt, at klager har indbetalt 3.850 kr. ud over afbestillingsgebyret [der skulle rettelig stå kr. 4.850,-]. Det ses, at hun alene har anmeldt 3.100 kr. i konkursboet. Hun burde øge sit krav til 3.850 kr [rettelig kr. 4.850,-].

Den nye forpagter har ingen pligt til at omplacere arrangementet og heller ikke til en bestemt dato, hvor præsten har tænkt sig at åbne kirken. Et tilbud om omplacering forudsætter, at der er et ledigt lokale. Afslag herpå kan på ingen måde føre til, at den nye forpagter skal betale helt eller delvist depositum indbetalt til forgænger."

Som svar på klagers bemærkninger af den 19. juni til ankenævnet har indklagede ved e-mail af den 23. juni 2020 anført følgende (citater):

"[Navn på selskab] FMBA var både i 2019 og 2020 også registreret i CVR med [navnet på selskab B] FMBA. Det er der intet odiøst i eftersom selskabet ved siden af [navnet på indklagedes slotshotel] også drev smedje-forretning. Registreringen fremgår af CVR, hvor forretningsstedet [navnet på indklagedes slotshotel] kan findes med P- nr. [angivelse af p.nr.]

Sagen bør afvises, da klager ikke klager over hotellets service. Tvisten bør henvises til domstolene."

Indklagedes krav:

Indklagede finder, at det er klager, som har afbestilt arrangementet, og at klager derfor skal betale afbestillingsgebyr i henhold til indklagedes afbestillingsregler. Heraf fremgår det, at der ved afbestilling senere end 2 mdr. før et arrangement skal betales 60 pct. i gebyr.

Indklagede har opgjort afbestillingsgebyret til kr. 18.150,-. Indklagede har herved lagt til grund, at klager inden afbestillingen havde oplyst, at der ville deltage 55 gæster. Indklagede har lagt en pris pr. person på kr. 450,- kr., hvortil indklagede lægger et estimeret drikkevareforbrug på kr. 100,- pr. person, dvs. en kuvertpris på kr. 550,-.

Afbestillingsgebyret fremkommer herefter ved følgende beregning:

$(55 \times \text{kr. } 550) \times 0,6 \text{ (60 pct.)} = \text{kr. } 18.150,-.$

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet giver klager delvis medhold.

Ankenævnet bemærker generelt, at corona/covid-19 har forårsaget en helt ekstraordinær situation, hvor såvel forbrugere som erhvervsdrivende uden egen skyld har måtte aflyse arrangementer med deraf følgende tab af økonomisk og menneskelig karakter.

Ankenævnet har ved afgørelsen af "corona-relaterede-sager" lagt følgende tidslinje til grund:

- Den 27. februar 2020 blev den første dansker testet positiv for covid-19.
- Den 6. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor der blev opfordret til at udskyde eller aflyse alle arrangementer med flere end 1.000 deltagere.

- Den 11. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor det blev meddelt, at alle offentligt ansatte, der ikke varetager kritiske funktioner, sendes hjem, at alle skoler, dagtilbud og institutioner lukkes, og at der indføres forbud mod, at arrangører, forlystelser, restaurationsvirksomheder mv. samler flere end 100 personer indendørs.
- Den 17. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor det blev meddelt, at det gældende fra 18. marts 2020 vil det være forbudt at forsamles mere end 10 personer. Storcentre, restauranter, caféer, natteliv mv. lukkes ned.
- Den 23. marts 2020 afholdtes pressemøde, hvor det blev meddelt, at alle tiltag forlænges til 14. april 2020.
- Den 6. april 2020 blev det meddelt, at forbuddet mod store forsamlinger gælder til og med august. Forsamlingsforbuddet på 10 personer samt forbuddet mod at holde bl.a. restauranter åbne forlænges til den 10. maj 2020.
- Den 7. maj 2020 blev det meddelt, at restauranter, caféer og lignende fra den 18. maj 2020 kan servere under nærmere angivne retningslinjer bl.a. vedrørende åbningstid, fysisk afstand mv.
- Den 11. maj 2020 blev det meddelt, at forsamlingsforbuddet på 10 personer forlænges til 8. juni 2020.
- Den 14. maj 2020 udsendes et sæt retningslinjer for restauranter og cafeer mv., som bl.a. tilsiger, at der skal være 2 m² pr. person i restaurationslokalet. Selskaber på mere end 10 personer må ikke spise sammen. Selskaber, hvor personerne kender hinanden, kan sidde på normal vis, ellers skal der være minimum 1 meters afstand, og der skal være minimum 1 meters afstand mellem forskellige selskaber. Der må alene være åbent til kl. 24.
- Den 18. maj 2020 kunne restauranter, caféer og lignende servere under nærmere retningslinjer bl.a. vedrørende åbningstider (alene åbnet til kl. 24), fysisk afstand mv.
- Den 8. juni 2020 indgås en politisk aftale om åbning af samfundet (fase 2), som fra og med den 8. juni hæver forsamlingsforbuddet til 50 personer, fra den 8. juli hæves forsamlingsforbuddet til 100 personer, og fra den 8. august hæves forsamlingsforbuddet til 200 personer for arrangører omfattet af sektorpartnerskabsretningslinjer.
- Den 8. juni 2020 hæves forsamlingsforbuddet til 50 personer.
- Den 8. juni 2020 udstedes en revideret forbudsbekendtgørelse, som giver mulighed for at samles op til 500 personer i selskabslokaler mv. til fester og arrangementer mv., hvis gæsterne i det væsentlige er siddende.
- Den 11. juni 2020 indgås politisk aftale om, at private fester/arrangementer kan få lov at fortsætte efter midnat.
- Den 13. juni 2020 udstedes en ændringsbekendtgørelse, hvorefter serveringssteder må holde åbent efter kl. 24 for private fester, hvor deltagerne i det væsentlige kender hinanden i forvejen, hvis kun personer, der deltager i arrangementet, har adgang til serveringsstedet.
- Den 13. juni 2020 udstedes et sæt reviderede retningslinjer for hoteller, restauranter og caféer mv., som tager højde for de undtagelser fra forsamlingsforbuddet, som gælder for restaurationsbranchen.
- Den 8. juli 2020 hæves forsamlingsforbuddet til 100 personer.

Ankenævnet finder, at det ved afgørelsen af "corona-relaterede-sager" må overvejes, om der har været tale om force majeure, og i givet fald hvilken betydning det har.

Force majeure dækker over en upåregnelig begivenhed uden for parternes kontrol, der ikke kan afværges, og som (midlertidigt eller permanent) umuliggør opfyldelse af kontraktuelle forpligtelser.

En generel betingelse for, at en aftalepart kan påberåbe sig force majeure er, at parten er forhindret i at opfylde sine forpligtelser i henhold til den indgåede aftale.

Hvis parternes aftale indeholder en force majeure-bestemmelse, må det bero på en konkret vurdering af bestemmelsen, om corona-virus er omfattet. Hvis parternes aftale ikke indeholder en force majeure-bestemmelse, vil dansk rets almindelige bestemmelser finde anvendelse, hvorved force majeure gælder som generel retsnorm.

Ankenævnet finder herudover, at hvis ikke andet konkret er aftalt mellem parterne, må branchens kutymer om afbestilling lægges til grund.

Af § 19 i Horestas branchekutyme (Hvad man bør vide ... - når fester, møder og konferencer skal holdes i byen) fremgår, at ved helt ekstreme forhold uden for parternes kontrol (force majeure) kan afbestilling/aflysning ske vederlagsfrit. Denne branchekutyme har været gældende i mere end 10 år.

Ankenævnet finder på denne baggrund, at hvis parterne ikke konkret har aftalt andet, vil en aflysning af et arrangement omfattende flere end 10 personer (forsamlingsforbuddet) og/eller servering på restaurant eller café på et tidspunkt, hvor det var klart, at dette ikke lovligt kunne gennemføres, være omfattet af force majeure.

En aflysning omfattet af force majeure betyder imidlertid ikke, at arrangøren vil være berettiget til at kræve betaling for det aflyste arrangement eller beholde en forudbetaling herfor, jf. Horestas branchekutyme. Det er i praksis uafklaret, om arrangøren vil kunne kræve betaling for dokumenterede udgifter, som arrangøren måtte have afholdt som følge af det konkrete arrangement.

Hvis den oprindelige aftale har vedrørt et arrangement til afholdelse på et ikke nærmere aftalt tidspunkt (f.eks. en såkaldt SPOT-deal eller lignende) finder Ankenævnet, at arrangøren vil være berettiget til at henvise kunden til at finde et andet tidspunkt til arrangementets gennemførelse på vilkår som svarer til de oprindeligt aftalte.

I denne sag reservede klager i juli 2019 lokaler mv. til afholdelse af en konfirmation den 10. maj 2020. Konfirmationshandlingen blev pga. corona-epidemien imidlertid flyttet til den 30. august 2020. Da klager ikke kunne acceptere de lokaler, som indklagede kunne tilbyde til afholdelse af konfirmationen den 30. august 2020, afbestilte klager den 23. marts 2020 arrangementet den 10. maj 2020.

Da klager afbestilte den 23. marts 2020, var der ikke fastsat et forsamlingsforbud, som omfattede den 10. maj 2020, idet forsamlingsforbuddet først den 6. april 2020 blev forlænget til den 10. maj 2020. På afbestillingstidspunktet var der således ikke et retligt forbud mod at afvikle arrangementet den 10. maj 2020, og afbestillingen skal derfor behandles i henhold til indklagedes almindelige afbestillingsregler.

For så vidt angår afbestillingen, bemærker Ankenævnet, at det forhold, at der skete en flytning af selve konfirmationshandlingen, ikke giver klager ret til vederlagsfri afbestilling af det bestilte arrangement hos indklagede.

I henhold til indklagedes afbestillingsbetingelser skal der betales 60 pct. af den aftale pris, hvis afbestillingen sker senere end 2 måneder før arrangementet. Indklagede har beregnet klagers afbestillingsgebyr/vederlag på baggrund af 55 kuverter á kr. 550,-, hvorved der fremkommer et afbestillingsgebyr på kr. 18.150,-.

Ankenævnet finder det ikke godtgjort, at der på tidspunktet for afbestillingen var aftalt 55 kuverter, og Ankenævnet finder, at beregningen af afbestillingsgebyret skal tage udgangspunkt i de 30 kuverter, der fremgår af ordrebekræftelsen.

Yderligere finder Ankenævnet, at afbestillingsgebyret skal beregnes på baggrund af den kuvertpris på kr. 450,-, som fremgår af ordrebekræftelsen.

Herved kan afbestillingsgebyret beregnes til $(30 \times \text{kr. } 450,-) \times 0,6 = \text{kr. } 8.100$.

Da klager har indbetalt kr. 23.000,- til indklagede, har klager således krav på at få tilbagebetalt kr. 14.900,-.

Afgørelse af 18. august 2020